

I virkeligheden er det jo to antibureaukratiske tiltag, som vi foreslår fra Dansk Folkepartis side, som gør, at politiet måske kan tage lidt flere sager ind, end de har kunnet indtil nu. Dertil kommer jo, at der nu kommer disse antibandeenheder, som man kan kalde dem – politiet kalder dem bandeenheder, men det er jo anti banderne – som måske får nogle flere ressourcer til at kunne stå for den her indsats. Så måske har Enhedslisten i virkeligheden ret i, at der bliver mulighed for at nå at aflytte flere personer, og det er godt, for det gør jo så også, at man kan stressede grupper, der begår den organiserede kriminalitet, mere, end man kan i dag.

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:51

Morten Østergaard (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Peter Skaarup, om Dansk Folkeparti principielt har noget imod, at der er domstolskontrol med aflytningerne. Jeg håber og tror jo, at svaret er nej, og derfor vil jeg bare sige, at når man nu vil hæve det til 8 uger, vil det jo så betyde, at man her kan aflytte personer – i regeringens forslag er det 4 uger, i Dansk Folkepartis forslag er det 8 uger – uden dommerkendelse. Det er jo situationen, at ganske almindelige, lovlydige borgere i Danmark så i givet fald i 2 måneder vil kunne være underkastet en aflytning, uden at der har været en dommerkendelse.

Vil hr. Peter Skaarup ikke medgive, at det vil være en fordel, om politiet hurtigst muligt efter at have udvidet deres aflytning til at gælde andre personer end den, de har fået kendelse på, søgte at få en dommerkendelse på det, og ville det ikke retssikkerhedsmæssigt være at foretrække?

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:52

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, om hr. Morten Østergaard har misforstået vores intentioner med det her, for vores intention har aldrig været, at man ikke skulle have en dommerkendelse. Vores intention er, at man fortsat skal have en dommerkendelse, men at vi smidiggør den dommerkendelse, der så gives, fordi den første dommerkendelse, der gives i de her sager, altså betyder, at man kan aflytte alle den persons telefoner, som man har et ønske

om, og det vil også betyde, at man altså ikke behøver at gå til retten en gang til efter 4 uger, hvis man nu af forskellige grunde ikke har haft mulighed for at udnytte den tilladelse inden for de 4 uger. Det er jo en kendt sag, at det har været sådan og fortsat er sådan, at nogle af de afdelinger, som beskæftiger sig med det her, har utrolig mange opgaver, som de egentlig gerne ville tage fat i.

Der kommer både ønske fra den lokale politikreds om, at man gerne vil tage sig af organiserede kriminelle på – man kan kalde det – niveau 2 i forhold til de her bander, men der kan også komme efterforskningsoplæg centralt fra fra rigspolitiet, som siger, at her har vi nogle, som det vil være en god idé at tage sig af. Derfor har man samtidig med at have relativt få ressourcer rigtig mange opgaver, og hvis vi kunne smidiggøre det, selvfølgelig samtidig med at have retssikkerhed, ved at man har de her dommerkendelser, men giver dem for en længere periode, så er det vel egentlig i alles interesse. Jeg ser overhovedet ikke noget skred her – tværtimod.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo sådan med domstolskontrol, at det jo er noget bøvl, ikke? Man er nødt til få fat i en dommer, man skal samle materialet sammen, man skal fremlægge det, og det er på alle måder, vil jeg tro, noget bøvl. Det var da meget nemmere, hvis man ikke skulle have dommerkendelser.

Men det er der jo så heldigvis ikke nogen der synes at vi trods alt kan bære i et retssamfund. Derfor er det afgørende spørgsmål jo her, synes jeg, at skelne mellem det forhold – at man aflytter alle en mistænks telefoner, og det forhold at man aflytter andre end den mistænkte. Og det er bare der, jeg vil spørge hr. Peter Skaarup, om det ikke – også med den kritik, der er fra bl.a. Advokatsamfundet – alligevel giver anledning til overvejelser og til at sige, at hvis det som et led i en aflytning, man har fået kendelse til, viser sig, at man er nødt til at inddrage andre personer, så bør det være politiets opgave hurtigst muligt at søge en dommerkendelse herom – og ikke, som hr. Peter Skaarup foreslår, at det kan vare flere måneder, før domstolene nogen sinde hører om, at yderligere borgere er blevet inddraget i aflytningen.